

NIEUWSBRIEF KIJNENBRIEF

deze nieuwsbrief is een uitgave van
jaargang 2 • nummer 5

kinder- en jongeren
• maart 2003 • telefoon

Kinderrechten

In het vorig nummer zat een evaluatieformulier van de nieuwsbrief. We nodigen u hartelijk uit om die alsnog terug te sturen. Indien u het formulier reeds weg-
gooide, kan u een virtueel exemplaar vinden op onze website. Uitprinten, invul-
len en opsturen!

Het uitgangspunt van deze nieuwsbrief zijn de "Kinderrechten". Het zou ons ver-
bazen mocht dat woord geen enkel belletje doen rinkelen. We gaan die rechten
dan ook niet uit de doeken doen. De kinderrechten zijn omschreven in het
Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK). Dat is een juridisch
document waarin beschermingsmaatregelen en basisvrijheden voor kinderen
omschreven zijn. Het IVRK behandelt ook thema's als gezondheidszorg, onderwijs
en adoptie en bevat artikelen over kindermishandeling, seksuele uitbuiting en
vrijheidsberoving.

Zo wordt er bijvoorbeeld het recht op privacy omschreven en het recht op
meningsuiting. Dat recht op meningsuiting kan de basis zijn voor (meer) overleg
tussen kinderen en ouders of leerkrachten: het thema van deze nieuwsbrief.

Het Kinderrechtencommissariaat lanceerde in september 2002 "Megafoon". Een
campagne die kinderen en ouders (opvoeders) wil aanzetten tot meer overleg.
Daarover komt u meer te weten op pagina 2 en 3.

Op pagina 4 en 5 leest u het verhaal van Jinte en "Harry Potter". Misschien kan u
daarmee in de klas een les over kinderrechten of een groepsgebesprek over conflic-
ten inleiden.

Op pagina 6 en 7 gaan we dieper in op het thema "conflicthantering".

Op pagina 8 tenslotte, vindt u een beschrijving van enkele methodieken en nut-
tige adressen om het Kinderrechtenverdrag in de klas ter sprake te brengen.

Het volgend nummer (jaargang 2 — nummer 6) is de eerste in een reeks over pes-
ten. Pesten is al jaren het tophema bij de Kinder- en Jongerentelefoon en we wil-
len dat thema dan ook onder de aandacht blijven brengen. Over pesten valt zoveel
te vertellen dat we voor onze nieuwsbrief dat thema opsplitsen. In ons volgend
nummer willen we het belang van preventie benadrukken. En daarvoor willen we
graag uw initiatieven, ideeën, ervaringen en opvattingen kennen. Dus graag en
spoedig uw reactie doorsturen naar het emailadres of postadres van de nieuws-
briefredactie (zie hiernaast).

PRAKTISCHE INFORMATIE

Kinder- en Jongerentelefoon
Secretariaat
Hallepoortlaan 27
1060 Brussel

t & f: 02 534 37 43
info@kjt.org
<http://www.kjt.org>

TELEFOONNUMMER

078 15 14 13

E-MAIL

brievenbus@kjt.org

BRIEVEN

Postbus 50
2800 Mechelen

REDACTIE

nieuwsbrief@kjt.org

redactie Nieuwsbrief
Kinder- en Jongerentelefoon
Secretariaat
Hallepoortlaan 27
1060 Brussel

Megafoon: kinderen hebben rechten in hun

Op 9 september lanceerde het Kinderrechtencommissariaat de campagne 'Ook kinderen hebben rechten in hun gezin'. Een campagne die kinderen en ouders wil stimuleren om (meer) met elkaar te overleggen. In eerdere campagnes stonden de kinderrechten op school en in de eigen buurt centraal. Vooraf voerde het commissariaat een onderzoek naar hoe het gesteld is met de rechten van het kind binnen het gezin. Verder lees je hierover een neerslag en de belangrijkste conclusies.

Drie concrete projecten ondersteunen het verdere verloop van de campagne: Megafoon, een publicatie voor ouders en kinderen, Balmoral, een toneelvoorstelling en een rondreizende tentoonstelling.

Megafoon

"Megafoon, actietips voor kinderen en hun ouders" is een boekje met verhalen over hoe kinderen en ouders met elkaar overleggen en actietips die ouders en kinderen op een prettige manier aanzetten om meer en beter te overleggen.

Het wordt verspreid in samenwerking met het Ministerie van Onderwijs (laatste graad basisonderwijs), de Gezinsbond en Kind en Gezin.

De publicatie bevat leuke en echte verhalen van moeders, vaders en kinderen over inspraak en hoe die concreet kan georganiseerd worden, of juist niet.

Kinderen en ouders kunnen ook telefonische ondersteuning vragen.

De Kinder- en Jongerentelefoon (078/15 14 13) en de Opvoedingstelefoon (070/22 23 30) vervullen hierin een belangrijke helpdeskfunctie. Meer info vind je in een gratis exemplaar

Hoe is het gesteld met de rechten van het kind in het gezin ... en op school

Het onderzoek van het Kinderrechtencommissariaat liep van mei tot juni 2002. 25 basisscholen in Vlaanderen deden mee aan het onderzoek en de vragenlijst richtte zich tot 10 – 12 jarigen. In totaal vulden 1.534 kinderen de bevraging in.

Op basis van kwalitatieve onderzoeksresultaten werden domeinen geselecteerd waarin binnen het gezin overleg voorkomt. De onderzochte domeinen zijn onder meer TV-kijken, kleren kiezen, bedtijd, thuis meehelpen, omgaan met conflicten tussen ouders en kinderen. Binnen bepaalde domeinen werd een situatie geschetst over een meningsverschil binnen het gezin. Aan de kinderen werd dan gevraagd of ze; - al dan niet luisteren; - hun mening uitleggen; - zoeken naar akkoord; - eerder zwijgen; of de mening van de ouders volgen.

Ook werd aan de kinderen gevraagd wat de ouders in bepaalde situaties doen.

Meningsverschillen: 1 kind op 5 heeft ze niet

- Over elk van de onderzochte gezinsdomeinen zegt ongeveer één kind op vijf dat hij/zij nooit een meningsverschil heeft met de ouder.
- Ongeveer de helft van de kinderen zegt dat ze wel soms van mening verschillen met de ouders, bijvoorbeeld over de keuze van kledij of meehelpen in huis.
- Meningsverschillen over 'hoe' kinderen en ouders met elkaar omgaan zijn zeldzaam.

- Over bedtijd, een domein waarin voornamelijk de ouders beslissen, komen vaker conflicten voor. Bijna twee kinderen op vijf zeggen dat ze veelal een andere mening over bedtijd hebben dan hun ouders.

Een eigen mening: 1 kind op 2 uit ze niet

- De meeste kinderen zullen bij een meningsverschil met hun ouder(s) niet zo gauw hun mening zeggen. Ongeveer de helft van de kinderen zegt 'soms' zijn/haar mening.
- Slechts 2 à 3 kinderen op 10 zeggen altijd hun mening.
- Kinderen die minder tevreden zijn over hoe ouders met hen omgaan, zijn minder geneigd hun mening te uiten. Twee uitzonderingen: over bedtijd en kledij komen kinderen wel vaak voor hun mening uit.

Wie beslist (meestal)?

- Wie er uiteindelijk beslissingen neemt in het gezin, varieert van gezinsdomein tot gezinsdomein. Kinderen beslissen vooral over domeinen waarbij ze zelf sterk persoonlijk betrokken zijn.
- Ouders hebben het laatste woord over domeinen waar afspraken of regels gelden (bijvoorbeeld bedtijd, meehelpen thuis). Minder dan 1 kind op 3 zegt dat er rond bedtijd of meehelpen samen beslist wordt.
- Uit het onderzoek blijkt ook een sterke samenhang tussen meebeslissen met de ouder en het uiten van je eigen mening.

gezin ... en op school

van 'Megafoon, kinderrechten in het gezin': Kinderrechtencommissariaat: 02/552 98 00, Leuvenseweg 86, 1000 Brussel, www.kinderrechten.be

Balmoral

Het Gentse jeugdtheater De Kopergieterij maakte een theatervoorstelling over de rechten van het kind in het gezin. 'Balmoral' is geïnspireerd op de dagelijkse ervaringen en belevenissen van Vlaamse kinderen en wordt gespeeld door negentien kinderen tussen 7 en 14 jaar.

Het verhaal: in feestzaal 'Balmoral' komen de ouders samen voor een conferentie over de rechten van het kind in het gezin. Maar voor de kinderen is er een speciaal zaaltje gereserveerd.

Improvisatie en de eigenheid van het kind staan centraal in 'Balmoral'.

De thematiek spitst zich niet toe op de zogenaamde probleemgezinnen, maar snijdt een aantal hedendaagse situaties aan die zowel voor ouders (en andere volwassenen) als voor kinderen herkenbaar zijn.

Villamour

Samen met 'Balmoral' reist een tentoonstelling voor kinderen en ouders. 'Villamour' is een tocht doorheen de 'kamers' van een huis, van de keuken tot een geheime plek. Op zoek naar verhalen uit het leven van een gezin.

Een expositie over communicatie, de verwachtingen van kinderen en ouders in het gezin en over de zoektocht naar evenwicht tussen 'erbij horen' en 'zijn eigen leven leiden', tussen geborgenheid en het verlangen om alleen te zijn; tussen eigen belangen en de behoeften van de andere huisgenoten.

Kinderen die mogen meebeslissen hebben vaker het gevoel dat hun mening meetelt.

Hoe gaan gezinsleden om met meningsverschillen?

1. Verschillende domeinen

- 27% van de kinderen zegt dat er bij een meningsverschil over kledij overlegd wordt
- 13% ervaart helemaal geen overleg

- 24% van de kinderen ervaart overleg bij een meningsverschil over tv-kijken
- 14% ervaart helemaal geen overleg

- 32% van de kinderen zegt dat er bij een meningsverschil over bedtijd overleg is
- 17% ervaart dit niet zo

- 18% van de kinderen ervaart overleg bij een meningsverschil over thuis meehelpen
- 24% ervaart helemaal geen overleg

2. Verschil tussen ouders

- Bij een conflict met mama ervaart 28% overleg - 17% ervaart helemaal geen overleg.
- In het geval van een conflict met papa ervaart 28% wel - 23% helemaal geen overleg.

Uitgebreide resultaten kan u nalezen in 'Kinderen over overleg' – Dagelijks beslissingen in het gezin. De wisselwerking tussen ouder(s) en kind door de ogen van het kind.

Uitgave van Kinderrechtencommissariaat – September 2002

Harry

Snotter snotter om Harry Potter

“Mama, morgen spelen ze Harry Potter op de teevee. Iedereen van de klas gaat kijken. Wij mogen toch ook kijken hè, mama?”

Jinte gooit haar boekentas in de gang en hangt haar jas aan de kapstok. Ze komt net van school en is nog vol van een gesprek dat ze net had met enkele vriendinnen over de film van Harry Potter. Haar moeder zit de krant te lezen aan de keukentafel. Ze kijkt over haar leesbril naar Jinte, die in het deurgat haar moeder aankijkt en wacht op een antwoord.

“Sorry, schatje, wat zeg je? Ik was aan het lezen, ik heb je niet verstaan.”

“Ik uroeg of we morgen naar Harry Potter op de teevee mogen kijken. Al mijn vriendinnen mogen ook kijken!”

“Maar Jinte. Je weet toch dat Veerle en Jan morgen komen eten. En Thomas en Linde komen ook mee. Dan ga je toch niet naar de teevee zitten kijken!?”

“O nee, ‘t is niet waar he! Maar Thomas en Linde willen zeker ook graag Harry Potter zien. Dan kunnen we toch samen kijken, da’s ook leuk voor hen!”

“Jinte, we hebben Veerle en Jan uitgenodigd om samen een gezellige avond door te brengen en ik ga voor lekker eten zorgen. Dan gaan we toch niet de teevee opzetten.”

“Toe mama. We zijn ook al niet gaan kijken in de bioscoop, toen kwam het ook nooit goed uit. En nu het op teevee komt, kan ik weer niet kijken!!! ‘t Is niet eerlijk. Iedereen gaat hem gezien hebben, behalve wij!”

Jinte draait haar rug naar haar moeder en gooit zich met een harde plof in de zetel. Ze bromt

en mompelt tussen haar tanden.

Jordy, haar broer, komt binnen. Hij ziet zijn moeder aan de keukentafel zitten met haar leesbril in haar handen en zijn zus zit te mokken in de zetel.

“Hola, wat is er met ons Jinte aan de hand?”

“Ze wil morgenavond naar Harry Potter kijken, maar Veerle en Jan en de kinderen komen eten, weet je nog? Dan gaan we toch niet naar teevee zitten kijken zeker!”

“Oh, shit. Da’s waar. Ik was vergeten dat die morgen kwamen. Ik wou eigenlijk ook graag naar Harry Potter kijken.”

“We zullen het vanavond aan tafel met papa erbij bespreken, OK?”

Die avond tijdens het klaartzetten van de tafel:

“Zeg Jinte, wat is er met jou? Slechte dag gehad op school? Je hebt nog geen woord gezegd sinds ik thuis ben.”

“Wacht even, schat. Je krijgt zodadelijk tekst en uitleg. De kinderen hebben een probleem en ik heb beloofd dat we het aan tafel met jou erbij zouden bespreken.”

“Oei, oei, dat klinkt serieus!”

“Het is ook serieus papa! Je moet daar niet mee lachen!” Jinte zet zich boos aan tafel, met haar armen gekruist.

“Goed, goed. Ik luister.” Jintes papa zet zich nu ook aan tafel en wacht tot Jordy en mama zitten. *“OK, Jinte, vertel het nu maar.”*

“Ik wil morgen naar Harry Potter kijken op teevee. Maar Veerle en Jan en Thomas en Linde komen eten. Van mama mogen we dan niet naar teevee kijken. En Jordy wil ook kijken, hè Jordy?”

Potter

"Ja, natuurlijk. Maar dat kan toch geen probleem zijn: Thomas en Linde zullen ook wel graag willen kijken. Dan zetten we de teevee op mijn kamer en kijken we daar en dan hebben jullie daar toch geen last van..."

"Nee, nee, nee Jordy. Dat kunnen we toch niet doen. Trouwens, we gaan afspreken over onze reis. Jullie hadden toch gezegd dat jullie mee wilden beslissen over de campings en waar we overal naartoe gaan. Ik vind trouwens ook dat jullie daar moeten bij zijn."

"Och, papa. Ik wist wel dat je partij zou trekken voor mama. 't Is altijd hetzelfde. Al die anderen van mijn klas mogen van hun ouders kijken, maar wij mogen weer niet kijken. Bij ons is er weer een probleem!"

"Maar Jinte, wees nu eens redelijk. Als we morgen geen bezoek hadden, was er voor ons ook geen probleem. Het gaat er niet om dat je niet naar Harry Potter mag kijken..."

"Nee, maar we kunnen niet kijken. Dat is al net hetzelfde!"

Het is een tijdje stil. Iedereen zit traag te eten. Behalve Jinte, die krijgt geen hap door haar keel.

"Waarom mogen we niet kijken? Als we het zo doen: we eten samen, dan gaan de kinderen naar de film kijken en ondertussen bekijken de volwassenen alles voor de reis en maken een voorstel. Als de film gedaan is, kunnen de kinderen het voorstel nog bekijken en zeggen of ze het goed vinden."

"Ja, hallo! Weet jij wel hoe lang die film duurt? Denk je dat wij daarna nog zin hebben om met jullie te gaan discussiëren. Wij zullen eerst al

die moeite doen en jullie zullen dan doodleuk alles bekijken en zeggen: o dat vinden we goed, maar dat willen we toch liever anders..."

"OK, ik vind alles goed wat jullie voorstellen! Ik moet daar niet persé bij zijn."

"Nee, ik ook niet. Ik vind alles goed!"

"Ja, kom zeg. Dat is geen oplossing. Nu vinden jullie alles goed omdat je dan naar Harry Potter kan kijken. Maar als het zover is, trekken jullie een lange tong. Ik ken dat!"

"Komaan, denk eens na. Is die film alleen nog morgenavond te zien. Kan je niet op een ander moment kijken?"

"Ja, als we een video zouden hebben, dan was het natuurlijk geen probleem. Maar ja, jullie willen geen video..."

Plots veert Jordy recht. Zijn vork valt kletterend op zijn bord.

"Natuurlijk! Thomas en Linde hebben wel een video. Die kunnen de film opnemen en dan vragen we of we zaterdag mogen komen kijken!"

"Dat is het, Jordy! Vooruit, bel hen maar op en vraag meteen of het kan."

Papa steekt zijn GSM uit naar Jordy. Hij heeft het nummer al opgezocht zodat Jordy alleen nog op het knopje moet duwen om het nummer te kiezen. Het is Veerle die opneemt. Jordy legt alles haarfijn uit en vraagt beleefd of zij de film wil opnemen en of hij en zijn zus dan zaterdag mogen komen kijken. Het antwoord is duidelijk. Jordy's ogen stralen. Hij maakt een vuist: "Yes!" en knipoogt naar zijn zus. Jinte vliegt recht en laat haar twee vuisten op en neer dansen in de lucht.

Vernhaal

Resolutie 12 van de veiligheidsraad van de f

In elk gezin, en ook op school leven verscheidene mensen samen. In elk gezin en in elke klas komen dus wel eens meningsverschillen tussen ouder/leerkracht en kind of kinderen onderling voor. Vaak zijn het kleine meningsverschillen, zonder veel erg, en wordt snel een oplossing gevonden. Maar soms loopt een ruzie of conflict uit op een eindeloze discussie zonder dat het probleem opgelost wordt. Als zo iets vaak voorkomt, gaat dat ten koste van de sfeer in het gezin of de klas.

Vanuit de kinderrechtsvisie willen we een warm pleidooi houden voor overleg. Door overleg worden kinderen actief betrokken bij het oplossen van conflicten. Ze leren gebruik te maken van hun recht op meningsuiting, hun verantwoordelijkheidszin en hun capaciteiten om mee te helpen beslissen, te kiezen en te zoeken naar een oplossing. Belangrijk binnen dat overleg is dat volwassenen of kinderen hun eigen mening niet opzij hoeven te zetten. Het resultaat van het overleg is immers een oplossing waar iedereen het mee eens is.

Een 'overlegmodel' waarmee volwassenen en kinderen problemen en meningsverschillen bespreken en een oplossing kunnen formuleren bestaat uit vier stappen: het bespreken van het probleem, het zoeken naar mogelijke oplossingen, het kiezen van de oplossing, het maken van afspraken en het beoordelen van de oplossing.

Behoeft- of waardeconflict?

Vooraleer we van start gaan is het belangrijk om na te gaan met wat voor soort conflict we te maken hebben; een behoefteconflict of een waardeconflict

Een **behoefteconflict** ontstaat als beide partijen hun eigen wensen of behoeften hebben en als er niet tegelijkertijd aan de wensen van beide partijen voldaan kan worden.

Carlijn wil in de huiskamer naar de radio luisteren, maar haar broer wil zijn nieuwe cd draaien. Vader wil het liefst even rust, en helemaal geen muziek om de krant te lezen.

Een waardeconflict gaat over ideeën, opvattingen, waarden en normen van beide partijen. Het gaat om wat wel of niet 'hoort', om wat wenselijk en acceptabel gedrag is.

Stefan wil zijn haar laten groeien. Zijn ouders vinden dit maar niets voor een jongen.

De opvatting van de ouders die aan dit conflict ten grondslag ligt, is dat het voor jongens niet netjes is om lang haar te hebben.

Karel wordt lid van een sportclub. Na drie weken heeft hij er echter genoeg van en wil ermee stoppen. Zijn ouders willen dat hij het jaar afmaakt.

De achterliggende opvatting van de ouders is, dat als je ergens aan begint, je het niet meteen op moet geven. Ze vinden dat je iets waar je aan begint ook moet afmaken.

Het onderscheid tussen behoefte- en waardeconflict is niet altijd even duidelijk.

Rick wil nieuwe sportschoenen van een bekend merk. Die kosten een stuk duurder dan de schoenen van een minder bekend merk. Zijn ouders zijn het niet eens met de keuze van Rick.

Er is sprake van een behoefteconflict als de ouders er in principe niet op tegen zijn dat Rick de dure schoenen van het bekende merk koopt, maar die schoenen eenvoudigweg niet kunnen betalen. Ricks behoefte (dat bepaalde merk schoenen) is dan strijdig met de behoeften van zijn ouders (rondkomen met hun huishoudgeld). Er is sprake van een waardeconflict als Ricks ouders het onzin vinden om dure merkschoenen te kopen, terwijl schoenen van een minder bekend merk goedkoper en even goed van kwaliteit zijn.

Over het algemeen is het gemakkelijker om een behoefteconflict op te lossen dan een waardeconflict. Vaak kan hiervoor een praktische oplossing gevonden worden. Rick kan bijvoorbeeld bijklussen om de extra kost van de schoenen van zijn keuze bij te passen.

Overleg over waardeconflicten leidt er niet altijd toe dat ouders, leerkrachten en kind(eren) het met elkaar eens worden. Het is immers niet mogelijk om een ander te dwingen van mening of opvatting te veranderen.

In het geval van waardeconflicten is het echter toch nuttig om te overleggen om zo ieders standpunt te leren kennen en te begrijpen. In het geval van waardeconflicten kan soms toch een aanvaardbare oplossing gevonden worden door de aandacht niet zozeer te richten op de verschillende meningen en opvattingen, maar op concreet gedrag.

familie Peeters - Desmet — conflicthantering

Het overlegmodel

Stap 1: het probleem bespreken

In deze stap letten we vooral op twee belangrijke zaken: luisteren naar wat de ander zegt en je mening geven over het probleem.

De ene geeft aan hoe hij het probleem ziet en wat zijn wensen en behoeften zijn. De andere partij luistert en gaat na (door een korte samenvatting te geven) of hij begrijpt wat de andere precies bedoelt. Als dat zo is, worden de rollen omgedraaid. Nu is de luisteraar aan de beurt om zijn mening over het probleem te geven en aan te geven wat zijn wensen zijn. Zo is elke partij verplicht om naar elkaar te luisteren en krijgen ze een gelijke kans om hun mening te geven.

Tips: zorg voor een prettige sfeer, kies een geschikt moment, richt je aandacht op één probleem, blijf rustig en vriendelijk, vermijd verwijten uit het verleden...

Stap 2: een oplossing zoeken

Een goede oplossing is een oplossing waar iedereen het over eens is, of waar iedereen zichzelf in kan vinden. Het zal zelden meteen lukken die te vinden. Daarom is het nuttig om een (groot) aantal oplossingen te bedenken.

Tips:

- betrek alle partijen bij het bedenken van mogelijke oplossingen
- zorg voor zoveel mogelijk oplossingen
- stel vooraf geen (praktische) beperkingen, integendeel: gebruik uw fantasie, en geef de meest uiteenlopende en rare, grappige, vergezochte oplossingen ook een kans. Ze kunnen er toe leiden dat beide partijen ineens nieuwe mogelijkheden zien om een probleem op te lossen
- spreek in deze fase geen oordeel uit over de oplossingen
- sta geen kritiek, verwijten of vijandigheid toe
- bedenk ook mogelijke consequenties voor diegene die zich niet aan de afspraak houdt
- schrijf alle suggesties op
- las een pauze in als het niet lukt om voldoende oplossingen te bedenken of wanneer een vervelende sfeer ontstaat

Stap 3: een oplossing kiezen en afspraken maken

De oplossing kiezen gebeurt door samen de voor- en nadelen van alle oplossingen tegen elkaar af te wegen. Maak vooraf duidelijk dat het de bedoeling is om een oplossing te kiezen die voor iedereen aanvaardbaar is. Geef ook vooraf aan dat het nodig zal zijn dat iedere partij water in de wijn doet.

Tips:

- lees de lijst met mogelijke oplossingen goed door
- schrap die oplossingen van de lijst die niet haalbaar zijn
- zet per oplossing de voor- en nadelen op een rijtje
- neem samen een beslissing: welke (voorlopige) oplossing voldoet het meest aan ieders wensen?
- maak duidelijke afspraken over de uitvoering van de gekozen oplossing
- schrijf de oplossing en de afspraken op

Stap 4: beoordeel de oplossing

De centrale vraag is of het probleem naar ieders tevredenheid is opgelost. Als dit niet het geval blijkt te zijn, is het van belang om na te gaan waarom de oplossing niet gewerkt heeft. Dit inzicht kan van nut zijn bij het kiezen van een andere oplossing en het maken van nieuwe afspraken.

Methodieken

De "Kinderrechten" koffer

Dankzij deze koffer hoeft u zelf geen zoektocht te organiseren. Deze goedgevulde koffer bevat alle nodige informatie en didactisch materiaal.

Een greep uit de inhoud:

- Standaardwerken over het Verdrag inzake de Rechten van het Kind
- Lessuggesties voor kleuters tot hoger onderwijs
- Diverse didactische spelen
- Kinder- en jeugdliteratuur
- Video's en websites

De "Speel je Recht" koffer

Doelstelling is kinderen op een speelse manier kennis te laten maken met de inhoud van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

De koffer zit boordevol ongelofelijk toffe spelen en interessante jeugdboeken

De "Rol je recht" koffer

Dit pakket is ontwikkeld voor wie wil werken rond kinderrechten met kinderen van 10 à 12 jaar en bevat rollenspelen die kinderen toelaten om zowel hun eigen stem te laten horen, als zich in te leven in de 'rol' van een ander. Kinderen leren dus omgaan met verschillen.

Er wordt in de eerste plaats aan promotie van kinderrechten gedaan. De situaties die in het rollenspel worden gespeeld handelen over kinderrechten en in de verwerking achteraf komt het "Verdrag inzake de Rechten van het Kind" expliciet aan bod.

De 'Rol je Recht'-Koffer is ook bijzonder geschikt voor multiculturele groepen. Er werd immers speciaal rekening gehouden met het tekstbegrip en de leefwereld van allochtone kinderen.

Ontlenen

Deze koffers kan je ontlenen voor één of meerdere weken, mits betaling van een waarborg van 125 euro.

Meer info op:

Provincie Antwerpen

- Provinciale Materialenbank: 03 270 33 00
- Stedelijke Jeugddienst Mechelen: 015 21 80 24
- Alfa vzw – Turnhout: 014 41 94 39

Provincie Brabant

- Provinciebestuur Vlaams Brabant: 016 26 73 04
- CBJ Halle - Vilvoorde: 02 223 09 32

Provincie Limburg

- Kinderrechtenadviescentrum: 011 23 82 24 of 011 23 08 61
- BJ- Maaseik: 089 56 00 40

Provincie Oost-Vlaanderen

- Kinderrechtswinkel Gent: 09 233 65 65
- CBJ- Aalst: 053 78 43 54
- CBJ- Dendermonde: 052 25 07 60
- CBJ Oudenaarde: 055 30 49 14

Provincie West-Vlaanderen

- Kinderrechtswinkel Brugge: 050 33 95 84
- CBJ Roeselare-Tielt: 051 24 11 15

kinder- en jongeren
telefoon

